

[Niels Ravn.]

så noget betænkelig ved indførelse af en sådan bemyndigelsesparagraf, hvis ikke vi får lidt nærmere hold på, hvorledes man egentlig har tænkt sig denne paragraf anvendt.

Det samme kan siges om § 3, stk. 2, hvor der står, at ministeren kan fastsætte bestemmelser om mærkning af samtlige de dyr, der benyttes, ikke alene handyrene, men også hunddyrene — ja, man går endda så vidt, at man siger, at også afkommet skal mærkes. Det er vist en meget drastisk foranstaltning, som det vil blive meget vanskeligt at få gennemført i praksis.

Der forekommer mig at være et modsætningsforhold imellem § 4, således som den er udformet, og bemærkningerne dertil. Ifølge § 4 må sædooverføring på andenmands husdyr kun foretages af autoriserede dyrlæger samt af personer, som veterinærdirektoratet har givet særlig tilladelse dertil. I bemærkningerne til § 4 står der, at kvæg-inseminører skal uddannes på Mallings Landbrugsskole ved et nærmere beskrevet kursus. Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren: er dette kursus godkendt af veterinærdirektoratet? Det har ikke været det tidligere, og hvis det stadig ikke er det, vil striden, som har standet i de mange år, fortsætte. Jeg mener, at tiden nu er inde til, at vi får klare linjer, så vi kan få denne ulykkelige strid ud af verden.

Der er altså efter min opfattelse tale om paragraffer, der er meget vidtgående og måske skal begrænses noget, ligesom der er paragraffer, der er uklare, hvorfor jeg mener, at i hvert fald en kort udvalgsbehandling vil være nødvendig. Jeg kan imidlertid med disse bemærkninger i princippet tilsige en velvillig behandling.

Bjørn Larsen: Jeg vil ikke komme med mange bemærkninger om det foreliggende lovforslag, der jo har til formål at give landbrugsministeren bemyndigelse til at fastsætte rent sundhedsmæssige bestemmelser angående kunstig sædooverføring på husdyr.

Som forholdene er i dag, er der alt for stor mulighed for smittespredning igennem denne kunstige sædooverføring, og jeg vil tro, at det foreliggende lovforslag vil få størst betydning for svineavlens vedkommende, idet vel mulighederne for smitte,

bl. a. med mund- og klovsyge, er størst under de nuværende avlsforhold med cirkulerende orner. Hvis vi får dette forhold bragt ind i faste rammer, kan det måske medvirke til at bremse de epidemier af mund- og klovsyge, vi har haft i de senere år.

Frå mit partis side kan vi tilslutte os det foreliggende lovforslag.

Erik Hansen: Det foreliggende lovforslag er egentlig kun en ajourføring af veterinære bestemmelser, og den må betragtes som nødvendig på grund af den udvikling, som tiden nu engang fører med sig.

Når jeg alligevel har et par bemærkninger til lovforslaget ud over blot at anbefale, hænger det sammen med, at der i den højtærede landbrugsministers skriftlige fremsættelse står, at man kunne ønske at hævme den hidtil anvendte avlsmetode i svineavl. Hidtil har den almindelige avlsmetode jo været, at man rundt om i sogne- og landkommuner havde et antal såkaldte ornecentraler, som var i et praktisk — og man kan vist også her sige et i dobbelt forstand frugtbringende — samarbejde med svineavlerne. Når man siger, at man vil hævme den hidtil anvendte avlsmetode, ligger der altså heri, at man vil søge at begrænse omfanget af ornecentralernes virksomhed og i højere grad gå over til kunstig sædooverføring. Det kan vel være rigtigt; men jeg tror dog nok, at bemærkningerne her om, at man vil hævme, er lovlig drastiske, i hvert fald på nuværende tidspunkt.

Vi har her i landet, efter hvad jeg har slået op, 27.000 orner og 970.000 søer. Det er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at man, når det gælder kvægbruget, i 90 pct. af tilfældene bruger inseminering, altså kunstig sædooverføring. Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, hvordan procenttallene, eller måske rimeligere promilletallene, er for svineavl.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til de enkelte paragraffer; dem kan vi jo se på i udvalget. Men i fortsættelse af det, der er sagt om § 2, hvor man tilsyneladende vil opstille ret rigoristiske bestemmelser med hensyn til dyrebestanden på det sted, hvor man har handyr til sædafgivning, vil jeg dog sige, at det økonomisk vil være vanskeligt at gøre en bedrift så ensidig, at der